

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Obligació de lucidesa

Context internacional, pressupost i eleccions

Les darreres previsions sobre l'evolució de les economies europees publicades aquesta tardor coincideixen a assenyalar que el 2019 hi haurà creixement econòmic, però amb una tendència a disminuir en comparació amb el 2018. Així, per als països de la zona euro, la comissió europea preveu un creixement del PIB del 2019 de l'1,9%, dues dècimes menor que el del 2018. Aquesta evolució menys favorable també es preveu clarament per a Espanya, amb un creixement previst per al 2019 del 2,2%, davant del 2,6% del 2018, i en el cas de França, on es preveu que el PIB creixi un 1,6% el 2019, una dècima menys que el 2018. Per tant, cal ser conscients que ara mateix es preveu un context econòmic internacional menys favorable, fet que si es confirma afectarà l'economia andorrana, i en especial la previsió d'alguns dels ingressos que recull el projecte de pressupost del 2019.

Divendres passat hi hagué al Consell General una discussió –no podem pas qualificar de debat el que fou una sèrie de monòlegs llegits– sobre el pressupost 2019. Aquell simulacre de debat no ha fet més que augmentar la incertesa. I ja sabem que la incertesa no és bona. Genera inestabilitat i inseguretats. I Andorrà està vivint un moment ple d'incerteses.

Vam veure com gairebé tothom llegia –el portaveu de DA Miquel Aleix amb desgana i nul·la convicció– el text que els havien preparat.

Víctor Naudi, el portaveu de Progressistes-SDP, va fer intervencions argumentades però el Govern no volia debatre. Només es van poder escoltar exposicions plenes de dogmatismes excoïents.

Els plantejaments de tot o res, o de recerca de la imposició de les idees pròpies sense respectar les que són diferents, busquen dividir, excloure, confrontar.

La intransigència guanya espai. Els uns –DA– contra els altres –PS i liberals–, sense cap esforç per buscar coincidències. Només busquen destruir l'adversari, que és aquell que discrepa de les idees pròpies. El debat –si s'hagués pogut

---

Volem una economia social de mercat i una societat solidària, no precària

---

fer– havia d'anar sobre el pressupost 2019, de les mesures que inclou i de la seva capacitat per afrontar els problemes econòmics i socials que afecten la ciutadania. Els uns –DA– i els altres –Liberals i socialistes– van anar al debat pensant només en les properes eleccions generals.

Amb el pressupost 2019 de DA no es resolen els problemes, tant els heretats de la crisi com els derivats d'una estructura fiscal justa. No hi ha decisions substantives, que

ajudin la ciutadania. Però ja s'ha vist que s'ha volgut dissimular i que el debat està situat molt més enllà del pressupost i dels problemes que afecten ciutadanes i ciutadans. Això ha estat així encara que no ho vulguin reconèixer.

Tampoc hi ha decisions rellevants: no augmenta la despesa en infraestructures. Hi ha algunes picades d'ullet a diversos col·lectius però han de ser conscients que volent acontentar tothom no arribaran enlloc.

El pressupost per al 2019 no toca de peus a terra. No compleix amb l'obligació de lucidesa davant les evolucions del nostre entorn europeu i la crisi estructural del “model Andorra”. No compleix amb l'obligació d'humilitat per reconèixer que hi ha àmbits que s'escapen de l'acció política concreta. I tampoc compleix amb una obligació d'imaginació per a redefinir algunes eines que ens facin anar endavant.

Defensem l'economia de mercat, però volem una economia social de mercat. Es tracta de combinar el dinamisme del mercat amb l'acció correctora i d'anticipació dels poders públics i l'acció reguladora dels interlocutors socials, empresaris i treballadors assalariats.

Volem una societat solidària front a una societat precària, i això és el que plantejarem en les eleccions generals del mes d'abril amb el nostre candidat Josep Roig al capdavant de la candidatura progressista.